

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.177/2017/45.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2018. év január hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.1615/2016/61. számú ítéletét az I.r., a II. r. és a III. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak terhére rótt 2 rendbeli vagyon elleni erőszakos bűncselekményt egységesen, folytatólagosan elkövetett rablás büntettének /Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pont, (4) bekezdés b./ pont/ minősíti, melyet II. r. vádlott felbujtóként, III. r. vádlott bűnsegédként követett el.

A II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 7 (hét) évre enyhíti.

A vagyonelkobzást az I. r. vádlottal szemben tekinti elrendeltnek.

I. r. vádlottnak kiadni rendelt robogót visszatartja a bűnügyi költség biztosítására.

Az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy az előzetes fogvatartást I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal, míg a házi őrizetet I. r. és III. r. vádlottal szemben tekinti beszámítottak.

A polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezést az 1. számú Kft. magánfél által előterjesztettként jelöli meg.

V. r. vádlott születési ideje helyesen: -.; lakóhelye: -.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r. és III. r., IV. r. és V. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

I. r. és III. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe az elsőfokú ítéletben írt módon beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 121.760.- (százhuszonegyezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költségből 60.000.- (hatvanezer) forintot az állam visel, 20.000.- (húszezer) forintot I. r., 20.000.- (húszezer) forintot IV. r. és 21.760.- (huszonegyezer-hétszázhatvan) forintot V. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1615/2016/61. számú, 2017. május 17. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű vádlottat a Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés e./ pontja szerinti rablás büntettének kísérlete, a (3) bekezdés a/ és e/ pontja szerinti rablás büntette, és 2. rb. a Btk. 194. § (1), (2) bekezdés e. / pontja szerinti személyi szabadság megsértésének büntette miatt - halmazati büntetésül - 6 év 6 hónap, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. rendű vádlottat a Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés e. / pontja szerinti, felbujtóként elkövetett rablás büntettének kísérlete, a (3) bekezdés a/ és e/ pontja szerinti, felbujtóként elkövetett rablás büntette, és 2. rb. a Btk. 194. § (1), (2) bekezdés e. / pontja szerinti, bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette miatt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III. rendű vádlottat a Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés e./ pontja szerinti, bűnsegédként elkövetett rablás büntettének kísérlete, a (3) bekezdés a./ és e./ pontja szerinti, bűnsegédként elkövetett rablás büntette miatt - halmazati büntetésül - 5 év 4 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV. rendű vádlottat a Btk. 379. § (1) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés a/ pontja szerinti gazdaság büntette és a 282. § (1) bekezdés a/ pontja szerinti bűnpártolás vétsége; továbbá a próbára bocsátással érintett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év szabadságvesztésre ítélte. A végrehajtás esetén börtönben letöltendő szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az V. rendű vádlottat a Btk. 379. § (1) bekezdés c/ pontja, (4) bekezdés a/ pontja szerinti gazdaság büntette és a 282. § (1) bekezdés a/ pontja szerinti bűnpártolás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte. A végrehajtás esetén börtönben letöltendő szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a kétharmad rész kitöltése után esedékes a feltételes szabadság kedvezménye; rendelkezett az előzetes fogvatartásnak és a házi őrizetben töltött időnek a beszámításról, a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasításáról, a bűnjelekről, a vagyoneklobzásról és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be. Az I., II., III., és IV. rendű vádlott tekintetében súlyosabb jogi minősítés és hosszabb tartamú - IV. rendű vádlottal szemben is végrehajtandó - szabadságvesztés kiszabása végett, az V. rendű vádlott esetében hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása végett.

Az I. és III. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést, a II. rendű vádlott az ok megjelölése nélkül élt perorvoslással, míg védője eltérő jogi minősítésért és enyhítésért fellebbezett. A IV. és V. rendű vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1138/2016/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű bizonyítási eljárásban a bizonyítékokat összegyűjtötte és helyesen mérlegelte, ezért megalapozott tényállást állapított meg. A vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést, és a IV. és V. rendű vádlottal szemben a

bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. Ellenben az I., II., és III. rendű vádlottak esetében nem vette figyelembe, hogy a rablást jelentős értékre és fegyveresen követték el, ezért a bűncselekmény a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősül.

A büntetés kiszabása körében értékelt tényezők is hiánytalanok, de nem a súlyuknak megfelelően nyertek értékelést. Erre figyelemmel az első három vádlottal szemben a középérték szerinti büntetés kiszabását kérte, míg IV. rendű és V. rendű vádlott tekintetében pénzbüntetés kiszabását is indítványozta a haszonszerzési célzatuk miatt. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ügyészség a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az I., II., és III. rendű védők a perbeszédükben a fellebbezésüket fenntartották. Egységesen vitatták az elsőfokú ítéletben megállapított kár mértékét, és kérték az ügyész büntetések súlyosítására irányuló indítványának elutasítását. Az I. rendű vádlott védője az elkövetési érték 5 millió forint alatti megállapítását szorgalmazta, mivel a magasabb összeget könyvelési bizonylatok nem támasztották alá. Kiemelte, hogy a megváltoztatott minősítés és az enyhítő körülmények túlsúlya miatt indokolt az elsőfokú ítélet megváltoztatása, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása, egyben enyhébb - börtön - büntetés-végrehajtási fokozat alkalmazása.

A II. rendű vádlott védője elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel álláspontja szerint az hiányos, felderítetlen, helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, ezért megalapozatlan. Vitatta az elsőfokú ítélet kárral kapcsolatos megállapítását (bár a szeptember 4-i bűncselekménynél „több százmillió forint értékű táskaként” jelölte meg a rablás célpontját), kifogásolta a könyvszakértő kirendelésére vonatkozó indítványa negligálását és az elutasítás indokai kifejtésének hiányát, valamint a sértett gazdasági társaság biztosított jellegének hiányára vonatkozó bizonyítást. A bűncselekmények jogi minősítése körében a rablások folytatólágosságának megállapítását és ekként egy rendbeliként való értékelését indítványozta, és vitatta védencc elkövetési magatartásának felbujtóként való minősítését is. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a fenti minősítés és bűnsegédi forma megállapítása mellett a büntetés enyhítését és enyhébb fokozat alkalmazását indítványozta.

A III. rendű vádlott védője a védencc terhére értékelt fegyveres elkövetést vitatta, mert álláspontja szerint e körülményről nem bírt tudomással. Kiemelte, hogy a sértett mindent megtett azért, hogy ne derüljön ki a valós elkövetési érték, és az elsőfokú ítélet gondolatmenetét követve arra vont további következtetést, hogy a rablás 5 millió forint alatti összegre valósult meg. Az enyhítő körülmények nagy súlya, a részesi alakzat, a kísérlet és a bűncselekmény vádlott természetétől való énidegen jellege miatt a büntetés enyhítését, az enyhítő szakasz alkalmazását indítványozta.

A IV. rendű és V. rendű vádlottak védői az elsőfokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt, kiemelve, hogy nem is támadták perorvoslással az ítéletet.

Az utolsó szó jogán az I.-III. rendű vádlottak - az ártatlanságát továbbra is hangsúlyozó V. rendű vádlott kivételével - megbánásuknak adtak hangot, az I. rendű vádlott a büntetés enyhítését kérte, a II. rendű vádlott kiemelte, hogy már megbűnhődött, a III. rendű vádlott az élete vakvágányát említve visszailleszkedési szándékáról nyilatkozott. IV. rendű vádlott nem kívánt élni az utolsó szó jogával.

A védelmi fellebbezések részben az alábbiak szerint voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletben felsorolta és alapos, értékelő és elemző vizsgálat alá vonta. Mind az ügyfelderítési, mind pedig az indokolási kötelezettségét kimerítően teljesítette.

Az ítélet tényállását nagyrészt a vádlottak beismerő vallomása, a további személyi bizonyítás, az okiratok és a szakértő véleménye alapján helytállóan állapította meg. A másodfokú eljárásban főként az elkövetési értéket vitatták a védők. Az elsőfokú bíróság megfelelően körüljárta, hogy a sértett gazdasági társaság képviselőjének dokumentációval nem kellően alátámasztott vallomásában megjelölt értékeket nem lehet maradéktalanul az elkövetők terhére róni. Ezért az érték megállapítása során a vádlottak vallomása, a tanúk vallomása, és a szakértői vélemény alapján a vádlottakra legkedvezőbb értéket vette figyelembe. Azt már nem lehetett eredménnyel vitatni a másodfokú bíróság előtt, hogy az elkövetési érték 5 millió forint alatt maradt volna. A szakértői tárgyalási meghallgatás, az objektíven felderíthető adatok, tárgyak és az elrabolt ékszerek súlya, valamint a törtarany 7.5 millió forintos kilogrammonkénti ára, és az eltulajdonított készpénz mellett nem volt kétség a tekintetben, hogy az 5 millió forintot meghaladó érték beállítása nem lehet eltúlzott, bizonyosan ennél magasabb volt az elkövetési érték, ha az 50 millió forint felettséget nem is lehetett egzakt módon bizonyítani.

A II. rendű védő álláspontjával szemben a könyvszakértőre vonatkozó bizonyítási indítvány nem is vezethetett volna eredményre a gazdasági társaság bizonylati fegyelme és leltárkezelése miatt, de abban is tévedett, hogy az indítvány elutasítása nélkülözte az indokok kifejtését, mivel az ítélet utolsó bekezdése ezt maradéktalanul és helyesen tartalmazza.

A további bizonyítási indítvány mellőzésének sérelmezése pedig nem értelmezhető, mivel nemleges bizonyítást az eljárási törvény nem ismer. A sértett gazdasági társaság képviselője vallomásában elmondta, hogy a cég nem rendelkezett biztosítással, ezért ezzel a kérdéssel több feladata nem volt az elsőfokú bíróságnak. Egyébként sem volt lényegi szerepe, mivel attól, hogy volt ilyen vádlotti feltételezés nem kapott konkrét és az ügy elbírálása szempontjából figyelemre méltó tartalmat e felvetés; egyébként a vádlottak saját védelmükre más körülményeket is felhoztak, amelyeket szem előtt tartott, értékelt és mérlegelt az elsőfokú bíróság.

Ugyancsak nem volt alapja a védelem lehallgatási anyag felhasználásával kapcsolatos érvelésének, mivel a törvényszék elnökének igazolása rendelkezésre állt, és a hiányolt végzésre nincs szükség a büntetőeljárásban. A felhasználás törvényességét pedig alaposan és körültekintően megvizsgálta a törvényszék és azt részletesen ki is fejtette a határozatában. Ekként pedig törvényes volt a bizonyíték és annak felhasználása a vádlottak egyes vallomásrészeinek értékelésében/cáfolatában.

A másodfokú bíróság nem osztotta a III. rendű vádlott védőjének álláspontját a védenye fegyverhasználatával kapcsolatos tudattartalmát illetően, mivel az elsőfokú bíróság e körülményt is mérlegelte a felderített adatok beható értékelésével és a lehallgatási anyag és a vádlotti vallomások elfogadott részének egybevetésével. Kellő indokát adta annak, hogy a részletes megbeszélés, egyeztetés és telefonbeszélgetések tartalma alapján miért látta megállapíthatónak a III. rendű vádlott ezzel kapcsolatos tudását. A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék érveit e tekintetben is.

Mivel pedig az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége hibátlan, kellően indokolt, a logikai szabályokat betartó és megfelelően rögzített volt a tényállást támadó fellebbezés felülmérlegelésre irányult.

A fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú ítélet történeti tényállása megalapozott volt, a Be. 252. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a személyi részt kellett csak annyiban kiegészíteni a másodfokú eljárásban, hogy a IV. rendű vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. október 14. napján kelt 9.B.VII.10.349/2016/18. számú határozatával 2 évre próbára bocsátotta.

E kiegészítésre azért volt szükség, mert ekként lehetett csak megállapítani, hogy a próbára bocsátás megszüntetésére törvényesen került sor.

E kiegészítés mellett az elsőfokú ítélet tényállása már teljes és hiánytalan és megalapozottsága miatt a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott bűnösségére és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes a rablások kivételével.

Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért minősítette a rablást több rendbeli bűncselekménynek és álláspontja alátámasztásul egy 1994-ben hozott bírósági határozatra hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a törvényszék ezzel kapcsolatos álláspontját. A bűncselekményeket folytatólagosan elkövetettnek kell értékelni, ha az elkövető azonos sértett sérelmére, egységes akarat elhatározással, rövid időközönként többször követi el. A rablással érintett sértett az 1. számú Kft. volt mindkét esetben, mert e vagyon elleni erőszakos bűncselekmény nem a megfenyegetett személyek száma szerint nyer rendbeliséget, hanem a vagyonában sérelmet szenvedő (jogi)személyek száma szerint. A további törvényi feltételként megkívánt vádlotti egységes akarat elhatározást pontosan tükrözi, hogy amikor az első kísérlet eredménytelen maradt, azonnal elhatározták az ismétlést, méghozzá már fegyverrel a még nagyobb és biztonságosabb fenyegetettség megteremtése érdekében. A bűncselekmény befejezésére egy héttel később sor is került. Ekként a folytatólagosság törvényi feltételei fennállnak. A jelen ügyben az elkövetés helyszíne is azonos volt, nem a társaság különböző fióktelepeiről, vagy különböző bankfiókokról volt szó, mert a vádlottak mindkét elkövetési magatartást azonos helyen irodaépületben fejtették ki.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja már más határozatban és a 2015.ben közzétett 85. számú IH-ban is megjelent. Az ott kifejtettek szerint az azonos bankfiókba négy alkalommal elkövetett rablás folytatólagos akkor is, ha a közvetlen fenyegetés sértettjei az egyes alkalmakkor nem azonos személyek/alkalmazottak voltak. Az ítéltábla rögzítette, hogy a rablás vagyon elleni bűncselekmény és ezért a vagyoni jog sértettje tekinthető sértettnek; ellenkező értelmezéssel az összes megfenyegetett személy száma szerint minősülne a rablás rendbelisége anélkül, hogy azok személyes vagyoni joga/ tulajdona sérülne.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla egy rendbeli és folytatólagosan elkövetett bűncselekményként értékelte a 2. tényállásban leírt rablást és az 1. tényállásban rögzített rablás kísérletét, a rendelkező részben megjelöltek szerint.

Alapos az ügyész indítványa a súlyosabb minősítés érdekében, mivel a bűncselekmény jelentős értéke és fegyveres elkövetése miatt is értékelést kap a törvényi tényállásban. Erre figyelemmel a

másodfokon történt és a rendbeliséget érintő változtatás mellett, az ügyész által indítványozott a Be. 365. § /4/ bekezdés b./ pontja szerint kellett értékelni a vagyon elleni erőszakos bűncselekményt.

A fenti körben tett változtatás mellett a bűncselekmények jogi értékelése törvényes.

Az elsőfokú bíróság feltárta az ügy elbírálásában irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket. Az I. és a II. rendű vádlott esetében nem változott a halmazati jelleg, de a folytatólágosság súlyosító tényező, a III. rendű vádlott esetében azonban a halmazati jelleg és e súlyosító körülmény mellőzésével kellett a büntetés kiszabást felülbírálni.

A súlyosabb jogi minősítés a büntetés alsó határát nem érintette, azonban a felső határ tovább emelkedett a rablás 15 éves büntetési tétele és III. rendű vádlott kivételével a halmazati jelleg miatt.

Az eset összes körülményeire és az elsőfokú bíróság által feltárt büntetés kiszabási tényezőkre figyelemmel az elsőfokú bíróság büntetés kiszabása nem súlyos, de nem tekinthető eltúlzottan enyhének, ezért az ügyész által indítványozott súlyosítása a büntetéseknek nem volt indokolt. Másfelől a védők enyhítést célzó indítványa sem volt megalapozott.

Ellenben az ítélet belső arányai némi sérelmet szenvedtek a II. rendű vádlott tekintetében, és ennyiben volt alapos a védelmi fellebbezés. A rablással érintett vádlottak közül a felbujtói magatartást kifejtő II.r. vádlott kapta a legsúlyosabb büntetést. Mivel a felbujtó alakítja ki a tettes szándékát és a tényállásban rögzített elkövetési magatartása, valamint a bűncselekmény indítéka, a végrehajtásban való közreműködés, a sértett gazdasági társaság működésében való jártassága, a belső információk felhasználása, az egész eljárása megalapozza, hogy önmagában törvényes és helyénvaló az ilyen elven való büntetés kiszabás, azonban a belső arányok nem indokolják az elsőfokú ítéletben kiszabott mértéket. Ezért a másodfokú bíróság egy évvel mérsékelte a büntetést és ezzel a belső arányokat helyreállítva a büntetések kiszabását arányossá és megfelelővé tette.

A IV. rendű és V. rendű vádlott esetében is megfelelő a kiszabott büntetés, annak sem enyhítése sem súlyosítása nem volt indokolt. Az ügyész által indítványozott pénzbüntetés kiszabásához pedig hiányzott a törvényi előfeltételek meglétének vizsgálatához szükséges adatok felderítése.

Az elsőfokú bíróságnak a járulékos kérdésekben hozott rendelkezései némi pontosításra szorulnak. A vagyonelkobzás konkrét személy tekintetében rendelhető el, ezért ezt a másodfokú bíróság pontosította.

Az I. rendű vádlottnak kiadni rendelt robogót a Be.157. § (1) bekezdése szerint vissza lehet tartani a bűnügyi költség megfizetésére, és e rendelkezés mellőzése nem volt indokolt.

Az előzetes letartóztatás és a házi őrizet beszámításával érintett vádlottakat név szerint meg kellett jelölni, ezért ezt is pótolta az ítéletábra.

A polgári jogi igény érvényesítését helytállóan utasította az elsőfokú bíróság a törvény egyéb útjára, de azt a sértett gazdasági társaság nevében előterjesztettnek kell tekinteni, ezért az 1. számú Kft megnevezésével e rendelkezést ki kellett egészíteni.

A rendelkező rész személyi adatainak elírását és változását ugyancsak fel kellett tüntetni a helyes formában.

A másodfokú ítéletben rendelkezni kellett a kényszerintézkedéseknek az elsőfokú ítélet kihirdetésétől történő további beszámításról, valamint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről (Be. 381. § (1) bekezdés).

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, annak törvényes rendelkezéseit nem érintette.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

Budapest, 2018. év január hó 9. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1615/2016/61. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.177/2017/45. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű és az V. rendű vádlottal szemben jogerős és IV. rendű, valamint V. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtandó.

Budapest, 2018. év január hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő